

РЕШЕНИЕ

№ 20057

гр. София, 11.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **4566** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на „Стронг партньрс – М“ ЕООД срещу Решение № ППН-01-404/2022 от 11.05.2023 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбата са изложени съображения, че личните данни са обработвани законосъобразно, тъй като това е направено въз основа на преддоговорни отношения. Поддържа, че впоследствие са унищожени предоставените лични данни. Също така развива доводи за неприложимост на ЗЗЛД по отношение на предоставената информация на НАП.

Ответната страна - Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, е подала отговор на жалбата, с който изразява становище за нейната неоснователност. Оспорва се съдържанието на протокол от 09.05.2022 г.

Заинтересованата страна – И. И. В. не изразява становище по жалбата.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по подадена жалба рег. № ППН-01-404/23.06.2022 г. от И. И. В. срещу „Стронг партньрс – М“ ЕООД. В същата са изложени твърдения, че е кандидатствала за работа, за което предоставила копие от лична карта. Поддържа, че е работила само един ден и след това е напуснала. Пояснява, че не е бил сключен трудов договор, а „Стронг партньрс – М“ ЕООД е заплащало осигурителни вноски през времето, когато не са се намирали в трудови правоотношения. Счита, че е налице незаконосъобразно използване на лични данни.

Към жалбата е приложено разпореждане № 214-00-6260-3/08.06.2022 г. на ТП НОИ – С. - град, с което на И. И. В. е възстановено изплащането на парично обезщетение за безработица. В мотивите е посочено за подадена информация по реда на чл. 62 КТ от „Стронг партньрс – М“ ЕООД във връзка със сключен трудов договор на 08.05.2022 г.

Административният орган е изпратил до „Стронг партньрс – М“ ЕООД три броя уведомления изх. № ППН-01-404-1/25.08.2022 г., № ППН-01-404-2/25.08.2022 г. и № ППН-01-404-3/21.09.2022 г., с които е дадена възможност за изразяване на становище по жалбата. Допълнително е указано да се предостави информация по следните въпроси: 1. Какви са приложимите правила за обработване на лични данни в дружеството; 2. С какви лични данни на жалбоподателката се разполага, кога са придобити и на какво основание; 3. Разполагате ли със сключен трудов договор с жалбоподателката и внасяли ли сте осигуровки в качеството на работодател, както и да се представят съответните документи.

С писмо изх. № ППН-01-404-7/21.09.2022 г. на КЗЛД е изискано от ТП на НОИ – С. –град да се посочи каква информация е подавана от НОИ от „Стронг партньрс – М“ ЕООД по отношение на И. И. В. и да се представи трудов договор, ако е наличен такъв.

По преписката е налично писмо рег. № ПНП-01-452-8/27.09.2022 г. от ТП на НОИ – С. –град, с което се уведомява КЗЛД, че в информационната система на НОИ е подадена следната информация от „Стронг партньрс – М“ ЕООД по отношение на И. И. В.: 1. На 08.05.2022 г. в Регистъра на трудовите договори (РТД) е подадено уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ за сключен трудов договор на същата датата и на 30.05.2022 г. за прекратено трудово правоотношение, считано от 12.05.2022 г.; 2. В Регистъра на осигурените лица липсват данни по реда на чл. 5, ал. 4 КСО за периода на трудовото правоотношение. Допълнително е посочено, че в НОИ не е представен препис на трудовия договор.

С писмо изх. № ППН-01-404-4/27.10.2022 г. на КЗЛД е изискана от ТП на НОИ – С. –град информация за декларираните и внесените осигуровки за И. И. В.. Същото е препратено на Национална агенция за приходите, видно от писмо от 01.11.2022 г.

По преписката е налично писмо от 03.11.2022 г. на ТД на НАП – С., офис „Център“, с което се уведомява КЗЛД, че в информационната система на НАП има данни за сключен трудов договор на 08.05.2022 г. между за И. И. В. и „Стронг партньрс – М“ ЕООД, който е прекратен на 12.05.2022 г. Липсвали подадени от дружеството декларации обр. 1 и обр. 6 за И. И. В., отнасящи се за периода м. май 2022 г.

От протокол № 44/30.11.2022 г. се установява, че КЗЛД е провела заседание, на което е прието, че жалбата е допустима и са конституирани следните страни: И. И. В. – жалбоподател и „Стронг партньрс – М“ ЕООД – ответник. Във връзка с разглеждане на жалбата по същество, заседанието е насрочено за друга дата.

С уведомление изх. № ППН-01-404-10/13.12.2022 г. е уведомено „Стронг партньрс – М“ ЕООД за датата и часа на заседанието и са изискани отговори на следните въпроси: 1. С какви лични данни жалбоподателката разполагате и съхранявате ли/съхранявали ли сте копие на личната ѝ карата; 2. Следва да представите екземпляр от трудовия договор, сключен с жалбоподателката, действащ от 08.05.2022 г. до 12.05.2022 г., заявлението за постъпване на работа и останалите документи, относими към трудовото правоотношение; 3. Следва да представите екземпляр от въведените правила и процедури за обработване на лични данни.

„Стронг партньрс – М“ ЕООД се е възползвало от правото да подаде отговор рег. № ППН-01-404-11/06.01.2022 г., в който се посочва, че И. И. В. е кандидатствала за работа при дружеството на длъжността „касиер“ в бензиностанция OMV, за което е подала автобиография чрез „ДжобсБг“. Същата се явила в обекта и била постигната уговорка за започване на работа на следващия ден.

Посочва се, че е подадено уведомление до НАП, а подписването на трудовия договор следвало да стане на работното място, дължащо се на техническо време за оформянето и придвижването му. По тази причина И. И. В. предоставила копие от личната си карта. Изрично се посочва, че същата започнала да полага труд, изчакайки да ѝ бъде донесен изготвеният трудов договор. По – късно през същия ден И. И. В. заявила, че напуска работа и си тръгнала, което станало преди да получи за подпис трудовия договор. По тези съображения не бил подписан трудов договор. Пояснява се, че личните данни са обработвани с цел сключване на трудовия договор.

Към отговора е приложен Европейски формат на автобиография, съдържаща лични данни на И. И. В.: имена, адрес, дата и година на раждане, образование и трудов стаж и заемани длъжности при предходни работодатели. Приложена е още извадка от интернет страница, даваща информация за кандидатурата за работа, подадена от И. И. В.. Представена е и декларация, подписана от управителя на „Стронг партньрс – М“ ЕООД, с който се декларира, че личните данни се обработват с цел подписване трудови договори.

С уведомление изх. № ППН-01-404-13-22/11.01.2023 г. е информирана И. И. В. за подадения отговор по нейната жалба, за което е дадена възможност да изрази становище и да посочи дали оспорва изложените обстоятелства в него.

Подадена е молба рег. № ППН-01-404-14-22/19.01.2023 г. от И. И. В., с която посочва, че не оспорва твърдението, че е кандидатствала чрез „Д. БГ“ за постъпване на работа в „Стронг партньрс – М“ ЕООД, за което подала автобиография и предоставила лична карта, за да се изготви трудов договор. Посочва, че била назначена на работа, но без документи. Твърди, че започнала работа и изразява недоволство по работния процес, поради което заявила, че не иска повече да идва на работното място. Твърди, че през целия ден, докато била на работа, не ѝ бил предоставен договор с цел подписването му. В тази връзка твърди, че не е подписвала никакъв трудов договор, а е работила от 07:00 ч. до 19:00 ч. и не е получила възнаграждение за този ден. Поддържа, че е предоставила копие от личната карта като е позволила да се направи снимка, но впоследствие била използвана след напускането ѝ от работа. Моли да се уведоми Инспекцията по труда.

С уведомление изх. № ППН-01-404-15-22/03.02.2023 г. е информирана И. И. В. за необходимостта за посочване на датата, на която е полагала труд, в кой търговски обект и кое лице е направило снимка на личната ѝ карта. Разяснена ѝ е възможността за подаване на жалба до Инспекцията по труда.

С уведомление изх. № ППН-01-404-16-22/03.02.2023 г. на КЗЛД са изискани следните документи от „Стронг партньрс – М“ ЕООД: 1. Екземпляр от трудовия договор, който е представлявал основание за подаване на уведомление до НАП на 08.05.2022 г.; 2. копие/снимка на личната карта на жалбоподателката; 3. длъжностна характеристика за длъжността „касиер“, както и други документи, съставени при и по повод сключването на трудовия договор; 4. Записи от камерите за видеонаблюдение в търговския обект, в който И. И. В. е работила.

По преписката е приложен имейл рег. № ППН-01-404-16-21/17.03.2023 г. на Стронг партньрс – М“ ЕООД до КЗЛД, с който е представена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ с вх. № 22388223200964/08.05.2022 г. Същата се отнася за И. И. В. за сключен договор на длъжност „касиер“, като е посочено ЕГН. Приложено е повторно извлечение от интернет сайт за подадена автобиография чрез „Д. БГ“.

Видно от протокол № 8/15.03.2023 г. е проведено заседание на КЗЛД, на което е разгледана по същество жалба рег. № ППН-01-404/23.06.2022 г. и на същото не са събрани други доказателства. На същото заседание е взето единодушно решение (4 гласували „за“) за основателна жалбата на И. И. В. срещу „Стронг партньрс – М“ ЕООД, като на основание чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент

(ЕС) 2016/679 е наложена имуществена санкция на Столична община в размер на 2500 лева, а на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е задължено „Стронг партньрс – М“ ЕООД да предостави вътрешни правила и политика в едномесечен срок и да се изтрият данните на жалбоподателката, за което се представят доказателства.

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с обжалваното Решение № ППН-01-404/2022 от 11.05.2023 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД е приела за основателна жалбата на И. И. В. срещу „Стронг партньрс – М“ ЕООД и на основание чл. 58, § 2, б. „и“, вр. чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

Също така на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е задължила „Стронг партньрс – М“ ЕООД да съобрази операциите по обработване на лични данни с Регламента, като това стане по следните начини: 1. да предприеме вътрешни правила и политика за защита на личните данни, да въведе подходящо обучение на служителите, като предостави доказателства за изпълнение на това в едномесечен срок от влизането му в сила; 2. да изтрие всички лични данни, събирани и съхранявани за жалбоподателката, като обективира това действие в протокол за унищожаване, подписан от поне двама свидетели, както и да представи доказателства за изпълнението на това в 14-дневен срок от влизането му в сила.

Органът е обсъдил подробно процесуалните действия на страните и постъпилите писма от НОИ и НАП. Направен е извод, че с жалбата пред него се прави оплакване за обработване на лични данни чрез съвкупност от дейности като събиране, съхранение, употреба и разкриване чрез предаване на лични данни на приходната администрация. Прието е, че обработваните лични данни са тези от личната карта на И. И. В., данни за трудовия и професионалния ѝ опит, както и за образователен ценз. Съхранението на лични данни, обективирани в автобиографията, не е ограничено със срок, за да съответства на целите, за които първоначално са събрани – кандидатстване и подбор за длъжността „касиер“. Според органа тези данни били изначално събрани легитимно – за целите на кандидатурата през платформата „Д. БГ“, но не са представени доказателства за причини, поради което биват обработвани по – нататък.

Органът е приел, че данните от личната карта са събирани без правно основание по смисъла на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като лицето не е предоставило свободно изразено, конкретно, информирано, недвусмислено и оттегляемо съгласие по смисъла на чл. 4, т. 11 от Регламент (ЕС) 2016/679. Допълнително е посочено, че не е сключен трудов договор, а и дори да са налице преддоговорни отношения, то за кандидатстване за работа не били необходими данните от личната карта. Последните били обработвани за целите на изготвяне на трудов договор и за предоставяне на невярна информация за сключен такъв пред НАП.

Посочено е, че независимо от обработването на лични данни без основание, администраторът е могъл своевременно да поправи грешката си, като за целта е следвало да подаде уведомление за заличаване на уведомлението за сключен трудов договор по реда и сроковете по чл. 7, т. 1 от Наредба № 5/29.12.2002 г., доколкото трудовото правоотношение се смята за невъзникнало – арг. чл. 63, ал. 3, вр. ал. 1 КТ. Подадено било уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение на 30.05.2022 г., считано от 12.05.2022 г., т. е. същото е в нарушение на срока по чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/29.12.2002 г., независимо, че следвало да се извърши анулиране. Посочено е, че обработването на лични данни е извършено за период, надвишаващ необходимото и налице нарушение на чл. 5, § 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679. В мотивите е отразено, че за да бъде обработването законосъобразно, е необходимо сключването на трудов договор и едва тогава да се изпрати уведомление до НАП.

Допълнително бил превишен срокът за съхранение на информацията, представляваща лични данни, обективирани в автобиографията, доколкото същата е следвало да се изтрие незабавно,

след като е станало ясно, че лицето не желае да постъпи на работа, а за отчетността по чл. 5, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 това действие е следвало да се документира чрез съставяне на протокол или по друг подходящ начин.

Органът е направил извод за извършено нарушение на принципите по чл. 5, § 1, б. „а“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и за обработване в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. В тази връзка е прието за липсата на предоставено съгласие от И. И. В. (не е доказано, че то е свободно дадено, предоставено за изрични и конкретно указани цели, както и че може да бъде оттеглено). Посочено е, че обработването не е необходимо за изпълнението на договор, тъй като такъв не е сключен. Дейностите по разпространение на лични данни пред НАП се явяват без законово основание, тъй като не е спазена формалната процедура, регламентирана в Наредба № 5/29.12.2002 г., според която уведомление се изпраща след сключване на трудов договор в писмена форма. Обработването не било необходимо и за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора.

В мотивите е посочено, че за нарушението ефективни и възпиращи и пропорционални мерки биха били тези по чл. 58, пар. 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, според които следва да се въведат подходящи вътрешни правила и политики за защита на личните данни и осигуряване обучение на служители, както и да се изтрият всички лични данни, събирани и съхранявани за И. И. В., за което да се състави протокол.

В мотивите е посочено, че за нарушението следва да се наложи имуществена санкция според чл. 58, пар. 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Прието е за липсата на смекчаващи обстоятелства, а обстоятелството за първо по ред нарушение е достатъчно за налагане на санкция, за да може администраторът да се поправи. Прието е за наличието на вреда по смисъла на т. 146 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679 (паричното обезщетение било временно прекратено). Също така администраторът не е оказал достатъчно съдействие на органа в административното производство. В тази връзка санкция в минимален размер от 2 500 лева била пропорционална, възпираща и ефективна.

В съдебно заседание е представен протокол от 09.05.2022 г., подписан от представители на „Стронг партньрс – М“ ЕООД (М. Падинска – управител на дружеството, З. Ж. – отговорник за регистър и А. Дрянова – касиер) с който е констатирано унищожаването на следните документи, отнасящи се за И. И. В.: трудов договор, декларация за обработка на лични данни и автобиография.

В съдебно заседание е разпитана свидетелката А. Дрянова, която заявява, че е работила на длъжността „касиер“ при „Стронг партньрс – М“ ЕООД и е подписала протокола от 09.05.2022 г. дава информация, че същият е съставен по повод на кандидатка, която е работила един ден и след това е напуснала. Унищожените документи били неподписан трудов договор, декларация за съхранение на лични данни и автобиография от „ДжобсБГ“. Посочва се, че не е унищожавано копие от лична карта, а кандидатката единствено си предоставила своето ЕГН. Посочва се, че не знае дали се съхраняват на електронен носител подадените автобиографии чрез платформата Д. БГ“.

Съдът не кредитира протокол от 09.05.2022 г. и не дава вяра на свидетелските показания за съставянето на такъв протокол на посочената дата. Посочва се за унищожена на 09.05.2022 г. автобиография на хартиен носител, но в производството пред органа е представена такава (вероятно копие на нейния електронен формат чрез платформата „Д. БГ“). В тази връзка е нелогично да се унищожи копие на документ, но същевременно да съществува възможност за предоставянето на копие от същия документ, което допълнително означава, че такъв се съхранява (вероятно в електронен формат). Също така е нелогично да се състави протокол за унищожаване

на проект на документ (неподписаният договор не отразява волеизявления). В административното производство пред органа жалбоподателят не е изложил никакви твърдения за подписването на декларация от страна на И. И. В. и за унищожаването на документи, респ. съставянето на протокол. Такива твърдения са въведени едва в съдебното производство с подаването на жалбата срещу акта, в който е отразена необходимостта за изрично съгласие на И. В. за обработване на лични данни и за необходимостта за унищожаване на лични данни, за което да се състави протокол. Наред с това, ако се приеме, че на 09.05.2022 г. са били унищожени всички съхранявани лични данни на И. В., то жалбоподателят не би могъл впоследствие на 30.05.2022 г. да подаде до НАП уведомление за прекратяване на трудов договор. Следва да се посочи, че протоколът от 09.05.2022 г. е частен документ и не се ползва с материална доказателствена сила за съдържанието му (има единствено формална доказателствена сила по чл. 180 ГПК – за подписите в него). Преценявайки горните обстоятелствата, съдът не кредитира обсъждания документ.

Съдът намира за нелогично свидетелката да си спомня в детайли за обстоятелства преди 3 години, а именно свързани с това, че И. И. В. е посочила ЕГН и не предоставила копие от лична карта. В същото време свидетелката няма информация за въведената организация при жалбоподателя, свързана със съхранение на подадените автобиографии (посочва, че не знае дали се съхраняват автобиографии в електронен формат в платформата „Д. БГ“). Свидетелката е заемала длъжността „касиер“ и не е била ангажирана с подбора на служители при кандидатстване за работа, респ. да наблюдава каква информация е предоставена, за да се сключи на трудов договор.

Горното дава основание на съда да приеме, че протоколът от 09.05.2022 г. е съставен за нуждите на съдебното производство, а свидетелските показания са дадени, за да обслужат определена теза на жалбоподателя.

В. унищожаването на автобиография на хартиен носител не е равнозначно на унищожаване на лични данни на И. В., тъй като жалбоподателят има възможност за предоставянето на този документ на нов хартиен носител, т. е. очевидно се съхраняват личните данни, обективирани в автобиографията.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице, което е адресат на акта, който е неблагоприятен за него, поради което е налице правен интерес от оспорването.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство – арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация). Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са

гласували четирима със „за“ и нито един против, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същият съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част и са посочени релевантните факти и обстоятелства, послужили за обявяване на жалбата за основателна.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е образувано по жалба на И. В., което е във връзка с правомощията на КЗДЛ да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В случая КЗДЛ е сезирана с жалба, с която са направени общи оплаквания, свързани с незаконосъобразно обработване на лични данни и разпространението им до НАП. Така подадена жалба, макар неконкретизирана, представлява сезиране на надзорен орган - Комисия за защита на личните данни, която да упражни правомощия, посочени в Регламент (ЕС) 2016/679 и в зависимост от степента на нарушението да приложи мерки на принуда.

Дадена е възможност на страните да вземат участие и да изразят становища в производството. Събрани са всички необходими доказателства и са изяснени всички факти и обстоятелства по случая, поради което правилно е установена фактическата обстановка.

Преценката за спазването на материалния закон изисква поотделно да се обсъдят приетите от органа действия на администратора на лични данни, с които са нарушени разпоредби на Регламент (ЕС) 2016/679. От мотивите на акта може да се изведе извод, че органът приема за наличието на извършени две групи действия, с които се нарушава Регламент (ЕС) 2016/679. Първата група се отнася до изпращане на уведомление до НАП за сключен трудов договор без да е налице основание за това и впоследствие подаването на уведомление до НАП за прекратяване на трудовия договор. Втората група се отнася за съхранението на лични данни на И. В., обективирани в нейна автобиография, което е извършено без нейно съгласие.

В настоящия случай „Стронг партньрс – М“ ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като обработва лични данни и определя целите за обработването им, а именно във връзка с кандидатстване за работа при жалбоподателя и възникване на трудово правоотношение.

Съгласно чл. 62, ал. 3 КТ (редакцията към месец май 2022 г.) в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да впише данните в регистъра на заетостта. Според чл. 62, ал. 5 КТ (редакцията към месец май 2022 г.) данните, които се съдържат в уведомлението, и редът за неговото изпращане се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика, съгласувана с изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и председателя на Националния статистически институт.

От Приложение № 1 към Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ се налага извод, че работодателят следва да изпрати информация до регистъра, която съдържа три имена и ЕГН на наетото лице и данни за трудовия договор – дата и основание на сключване, основно трудово възнаграждение, срок, кодове по НКПД, ЕКАТТЕ и КИД, дата и основание на прекратяване.

В случая органът твърди, че лични данни на И. В. са разпространени от жалбоподателя в НАП, чрез подаване на заявление по реда на чл. 62, ал. 5 КТ за вписване в регистъра, което е извършено без правно основание, тъй като не е сключен трудов договор. В случая органът не е посочил какви лични данни са предоставени на НАП и в обжалваното решение липсва каквито и да е било

твърдения за разпространение на три имена и ЕГН. Органът единствено поддържа за неправомерно подаване на информация за сключен трудов договор и несвоевременното заличаване на тази информация. Именно касае се за обстоятелство по вписване на трудов договор, който обаче не е бил сключен. В тази връзка органът акцентира единствено на погрешното вписване, а не отразяване на три имена и ЕГН. Това действие по грешно подаване на информация в регистъра на заетостта не представлява нерегламентирано разпространение на лични данни. Погрешната информация не представлява лични данни на определено лице. Следва да се прави разлика между вписване на лични данни в регистър без основание и грешно отразяване на факт по сключване на договор.

Съгласно чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване. В случая жалбоподателят е извършил операция с лични данни на И. В. (три имена и ЕГН), но това въобще не е отразено в оспорвания акт, т. е. органът не го посочва като нарушение. Вписването на определен факт, който не е осъществен, не представлява операция по обработване на лични данни. В. липсата на трудово правоотношение означава единствено, че не е вярна информацията в регистъра за наличието на такова правоотношение, дата на договор, възнаграждение, срок и други, т. е. тази невярна информация няма как да се свързва с идентифициране на физическо лице. Именно погрешната информация не представлява лични данни. Органът има задължение да се произнася за нерегламентирано разпространение на лични данни, а не за грешно отразяване на факти в регистър. В този смисъл липсва нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с вписване на невярна информация (наличие на трудов договор) в регистъра по заетостта.

Органът констатира още едно нарушение, което се изразява в нерегламентирано съхранение на лични данни (имена, адрес, образование и трудов стаж) на И. В., обективирани в нейна автобиография. Същите са събрани за целите по кандидатурата за работа, за което е налице съгласие на И. В., доколкото същата сама ги е предоставила на „Стронг партньрс – М“ ЕООД. Както правилно посочва органът тези лични данни са необходими единствено за кандидатстване за работа, но не е и за последващо съхранение, тъй като не е възникнало трудово правоотношение между И. В. и „Стронг партньрс – М“ ЕООД.

В случая липсва съгласие по смисъла на чл. 4, т. 11 от Регламент (ЕС) 2016/679, изразено от И. В., отнасящо се за съхранение на нейни лични данни след приключване кандидатстването за работа. Жалбоподателят необосновано се позовава на съгласие на И. В., тъй като същото е относимо само и единствено за целите на кандидатурата за работа, но е и за други цели. Жалбоподателят има доказателствената тежест да установи наличието на дадено съгласие от И. В. за съхранение на личните ѝ данни за цели, различаващи се от кандидатстването за работа – арг. чл. 7, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Такова доказване не е осъществено, а и допълнително се поддържа за унищожена декларация за такова съгласие (няма причина да се унищожава такъв документ, ако е дадено съгласие за обработване на лични данни за цели, различни от кандидатстването за работа). Установява се, че в хода на производството пред КЗЛД е предоставена автобиография на И. В., което е извършено от „Стронг партньрс – М“ ЕООД. Това означава, че личните данни (имена, адрес, образование и трудов стаж), отразени в нея се съхраняват от жалбоподателя. Съхраняването на лични данни представлява обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. В същото време не е възникнало трудово правоотношение между И.

В. и „Стронг партньорс – М“ ЕООД, както и липсва съгласие на И. В. за обработване на личните ѝ данни за цели, различни от кандидатстването за работа.

Според чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Буква е) на първа алинея не се прилага за обработването, което се извършва от публични органи при изпълнението на техните задачи.

В случая не е налице никое от условията на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, при което е налице нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679, изискващ законосъобразното обработване на лични данни.

Съдът намира за адекватни наложените от органа мерки по чл. 58, пар. 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, които са насочени за съобразяване операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент. Именно в тази връзка следва да се даде въвеждане на подходящи вътрешни правила и политики за защита на личните данни, докато жалбоподателят не представя такива, а обработва лични данни без съгласие. В същото време следва да се изтрият личните данни от автобиографията, тъй като липсва основание за това.

Съгласно чл. 58, пар. 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 надзорният орган има правомощия да налага административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ съгласно член 83, в допълнение към мерките, посочени в настоящия параграф, или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай.

Според чл. 83, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 всеки надзорен орган гарантира, че наложените административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ в съответствие с настоящия член за извършени нарушения на настоящия регламент, посочени в параграфи 4, 5 и 6, във всеки конкретен случай са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Според чл. 89, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 в зависимост от обстоятелствата във всеки конкретен случай административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ се налагат в допълнение към мерките, посочени в член 58, параграф 2, букви а)–з) и й), или вместо тях. Когато се взема решение дали да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и се определя нейният размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат следните елементи: а) естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда; б) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност; в) действията, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни; г) степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни мерки, въведени от тях в съответствие с членове 25

и 32; д) евентуални свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни; е) степента на сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него; ж) категориите лични данни, засегнати от нарушението; з) начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушението; и) когато на засегнатия администратор или обработващ лични данни преди са налагани мерки, посочени в член 58, параграф 2, във връзка със същия предмет на обработването, дали посочените мерки са спазени; й) придържането към одобрени кодекси на поведение съгласно член 40 или одобрени механизми за сертифициране съгласно член 42; и к) всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по случая, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушението.

В случая липсват данни за предходни нарушения на Регламент (ЕС) 2016/679, т. е. касае се за изолиран случай. Извършено е само за едно нарушение (не се приема от съда за извършено второ нарушение), което се изразява единствено в неправомерно съхраняване на лични данни от автобиографията на И. В.. Същите не са станали достояние на трети лица, тъй като са представени единствено на органа. Липсва вреда за субекта за лични данни във връзка с това съхранение. Не се споделят доводите за липсата на сътрудничество на жалбоподателя, тъй като нарушението е открито именно от действията на жалбоподателя, доколкото същият е предоставил копие от автобиографията на органа, с което е станало ясно, че същият съхранява личните данни. Това дава основание да се приеме, че липсва тежко нарушение независимо от естеството на личните данни. В тази връзка съдът намира, че имуществена санкция в размер на 2 500 лева няма да е пропорционална на извършеното нарушение, при което не е необходимо да се налага такава. В случая възпиращ ефект може да бъде постигнат само с мерките по чл. 58, пар. 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679. По тези съображения незаконосъобразно е наложена глоба и решението следва да се отмени в тази част.

Горното налага извод за частична основателност на жалбата, при което следва да се отмени решението в частта, с която е наложена имуществена санкция, а в останалата част не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност.

По разноските:

Разноските следва да се присъдят в равен размер, тъй като жалбата е частично основателна (отхвърля се по отношение на нематериалния интерес и се уважава за материалния интерес – имуществената санкция).

Жалбоподателят е направил разноски в общ размер на 1200 лева (50 лева – държавна такса, 150 лева – държавна такса за частна жалба, 800 лева – адвокатски хонорар, платен в брой, видно от прииложения договор за правна помощ). Не се приемат претендираните със списъка по чл. 80 ГПК допълнителни разноски за адвокатски хонорар в размер на 950 лева, тъй като липсва приложен договор за правна помощ, а се присъждат само действително направените разноски (такъв документ не е приложен и по частното касационно производство). С оглед горното жалбоподателя има право на разноски в размер на 600 лева, явяващ се половината от общия им размер, тъй като жалбата е частично уважена.

Ответната страна е направила разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП. От тази сума следва да се присъдят 50 лева, тъй като жалбата е частично основателна.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-404/2022 от 11.05.2023 г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т. 3 от диспозитива, с която на „Стронг партньрс – М“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева на основание чл. 58, пар. 2, б. „и“, вр. чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Стронг партньрс – М“ ЕООД срещу Решение № ППН-01-404/2022 от 11.05.2023 г. на Комисията за защита на личните данни в останалата му част.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на „Стронг партньрс – М“ ЕООД сумата в размер на 600 лева, представляваща направени разноски.

ОСЪЖДА „Стронг партньрс – М“ ЕООД да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 50 лева, представляваща направени разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: